

Кононова Г. А.

МЕТАФОРА ЯК СПОСІБ СЛОВОТВОРЕННЯ

Метафора (грец. *metaphora* — перенесення) — один із основних тропів поетичного мовлення, що вживається у переносному значенні, в основі якого лежить неназване порівняння предмета з яким-небудь іншим на підставі їх загальної ознаки: 1) непряме повідомлення у вигляді історії або образного вираження, що використовує порівняння; 2) мовний зворот, що передбачає вживання слів і виразів у переносному значенні на основі певної аналогії, подібності, порівняння.

У метафорі можна виділити 4 «елементи»:

- категорія або контекст;
- об'єкт всередині конкретної категорії;
- процес, яким цей об'єкт здійснює функцію;
- додатки цього процесу до реальних ситуацій, чи перетину з ними.

У метафорі певні слова та словосполучення розкривають сутність одних явищ та предметів через інші за схожістю чи контрастністю.

Визначною рисою метафори є її постійна участь у розвитку нашої мови та нашої культури в цілому. Це пов'язано з тим, що метафора формується під впливом сучасних джерел знань та різної інформації, а також йде широке використання метафори у визначенні об'єктів технічних досягнень людини.

Серед інших тропів метафора займає центральне місце, оскільки вона дозволяє створити ємні образи, які засновані на яскравих та несподіваних асоціаціях. В основу метафор може бути покладена подібність різних ознак предметів: колір, форма, обсяг, призначення, положення та інше.

Метафора часто розглядається як один із способів точного відображення дійсності в художньому плані.

Метафора – один з різновидів лексико- семантичного способу словотворення, тобто перенесення назви з одного предмета на інший на основі подібності:

- 1) зовнішніх ознак;
- 2) структури;
- 3) функцій.

У терміносистемах метафора виконує цілу низку важливих функцій. Основними з-поміж них є номінативна, інформативна, мнемонічна, пояснювальна, евристична, текстотворча, емоційно-оцінна тощо.

Робота виконана під керівництвом доц. кафедри українознавства і політології Сукачової Г. П.